

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתנו

ערב שבת קודש פ' תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו
ה'תשע"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

IN HONOR OF

Menachem Mendel Stark שיחי

On the occasion of his Bar Mitzvah,
Chof (20) Cheshvan, 5771

AND IN HONOR OF HIS BROTHERS AND SISTER שיחיו

AND IN HONOR OF THEIR PARENTS

Mr. & Mrs. **Yehoshua Yisroel Leib** and **Nana Ruska** שיחיו

Stark

*

DEDICATED BY THEIR FRIENDS

Rabbi & Mrs. **Yosef Y. and Gittel Rochel**
Shagalov שיחיו

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר"י לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולענין ר' יוסף אר"י לייב ב"ר משה באר ז"ל מרת חשא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולענין ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולענין יוסף ב"ר אר"י ע"ה
ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

כל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח / שיפ תולדות החשניב

7 זמן הגאולה

סימן נוסף שתיכף ומיד בא משיח צדקנו / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

הגיע הזמן להתעורר! אין זמן לאסיפות, משיח ממתין לעבודתינו / הוראת למעשה בפועל

11 ניצוצות של משיח

רוקדים עם מלכא משיחא ועצמו"ה בקודש הקדשים / קטעים קצרים בעניי גאולה ומשיח

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח

במקום לפטר אותו משאירים אותו על הכסא! / שיחות בענין שלימות העם והארץ

14 כתב יד קודש

מגילת י"ט כסלו / צילום מהנהג כ"ק אדי"ש מה"ם על הפתח דבר למגילת י"ט כסלו

מדור "זמן הגאולה" מוקדש

לע"נ הרה"ח הרה"ח ר' יעקב זלמן חיים בהרה"ח ר' אברהם מרדכי לוי יצחק ע"ה סעמיועלס

נלב"ע ביום כ"ג כסלו ה'תשמ"ו - ת.ג.צ.ב.ה.

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת דחל תחי, ולזכות בניהם ובנותיהם: מרת בת שבע דבורה ובעלה

הרה"ח ירוחם פישל גדלי' הכהן שי' בראנשטיין, מרת גיטל מלכה ובעלה הרה"ח אברהם

ישראל שי' ביסטרדיצקי, הרה"ח שמואל מאיר זוג' מרת נחמה שי' סעמיועלס, הרה"ח יוסף

יצחק זוג' מרת מרים קיילא שי' סעמיועלס, וכל בני משפחתם שחיו

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

ב"ה

ליום חג הגאולה י"ט כסלו הבע"ל, אנו מעתיקים לך... פתח דבר למגילת י"ט כסלו... המערכת

ב"ה בראשון לחדש הגאולה. כסלו תרצ"ז. אטוואצק.

אל ידידינו אנ"ש די בכל אתר ואתר ר' עליהם יחיו.

שלום וברכה

לקראת חג גאולתינו ופדות נפשינו הבא עלינו ועל כל ישראל אחינו יחיו לטובה ולברכה, הנני משתתף אתם עמם בהתעוררות הטובה אשר מי שהיא יחזור בעל פה או ילמוד בפנים איזה מאמר, ויקראו איזה שלחה, והנני מבוכם, אותם ביחם וזרעם וזרע זרעם יחיו, מנפש ועד בשר.

אתענג לשמור בפוסיות מהתעוררות הטובה, והעולה על כולנה מהחלטות הטובות בקביעות עתים לתורה הנגלית ודא"ח ברבים, ולחזק דרכי החסידים באהבת ועיסוק.

ידידס החפץ טובם והצלחתם בגשמיות וברוחניות, המברכם יוסף יצחק

תאריך כ"ג כסלו תרצ"ז (הקציע זמורה עם עטמ-קטלודית)

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יח"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שחיו

מגילת י"ט כסלו

בעמדנו בשבת מברכים החודש כסלו – חודש הגאולה, נפרסם אי"ה בשבועות הקרובים במדור זה צילומים נדירים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מגילת י"ט כסלו, שבה מופיע בתמציתיות סיפור המאסר והגאולה של רבינו הזקן נ"ע, בעל הגאולה דחודש כסלו

הפעם הננו מפרסמים צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על הפתח דבר של מערכת "אוצר החסידים" למגילת י"ט כסלו הנ"ל

פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

ליום חג הגאולה י"ט כסלו הבע"ט, אנו מעתיקים ללה"ק, מגילת י"ט כסלו עם איזה הוספות ושינויים. החוברת – באידיש – נדפסה בפעם הראשונה בשנת חצ"ת באטבוצק, פוילין, ובפעם שני' בשנת תש"ב בברוקלין, נ.י. בארצוה"ב.

המערכת.

ידוע ומפורסם מנהג חסידי חב"ד, אשר בכל התועדות י"ט כסלו, כשמתאספים יחד לחוג את חג החגים יום גאולת רבינו הגדול, מנהיג ישראל ומחולל שיטת חב"ד, הנודע בשם: אדמו"ר הזקן, הרב מליאדי בעל השו"ע והתניא, מספרים אדות מהלך המאורע של המאסר והגאולה.

בעת האחרונה הנה, מסבות לסבות שונות, נפסק מנהג טוב זה בהרבה מקומות. כדי לחדש ולחזק אותו מדפיסים אנו בחוברת הנוכחית פרשת י"ט כסלו באופן קיצורי. והיא ליקוט משיחותיו וסיפוריו של כ"ק אדמו"ר רבי יוסף יצחק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע מליובאוויטש ובשעתו הוגה על ידו.

כדי לפרסם נס הגאולה נכון להודיע מקודם ברבים, אשר ביום חג הגאולה י"ט כסלו הבע"ל, בעת ההתועדות, יקראו חוברת זו ויבואו לשמוע אותה. ובתור בעל הקריאה יבחרו אדם חשוב בשפת חלקות, ואשר טרם יקראה ברבים יעבור עלי' בינו לבין עצמו, כדי שיוכל אח"כ לקרותה בשפה ברורה ובלשון צחה.

מפרסמים אנו ג"כ בזה מכתב כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע מליובאוויטש שנשלח בשעתו – בשנת תרצ"ז – לכללות אנ"ש חסידי חב"ד לחג הגאולה י"ט כסלו.

מערכת "אוצר החסידים".

- 2 -

תמונת רבנו הזקן

(להעתיק מחוברת עסקנות הצבורית)

כל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח

תוכנה של ההכרזה "יחי אדוני המלך דוד לעולם" הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח ועי"ז ולאחרי זה באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו' ● עיקר החידוש דביאת המשיח הוא בהתגלות מציאותו, כי, כל פרטי הענינים שלאחרי זה (התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו לגאול את ישראל, וכל הענינים דימות המשיח), באים כתוצאה והסתעפות מהתגלות מציאותו, וכוללים בה ● צריך כאו"א מישראל להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהדגשת הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח", על-ידי- זה שכל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח ● משיחות ליל ה', אדר"ח כסלו, וש"פ תולדות ה'תשנ"ב - מוגה

בחי' היחידה (כנ"ל*) – יש להוסיף ולתקן שעיקר הכוונה היא (לא לבחי' היחידה שהיא א' מחמשה שמות שנקראו לעצם הנשמה, אלא) להתגלות עצם הנשמה ממש, שזה אמיתת ענינו של משיח (הן ניצוץ משיח שבכאו"א מישראל, והן ועאכו"כ משיח הכללי), העצם דישראל שלמעלה מבחי' היחידה.

ויש לומר, שענין זה מרומז בלשון הכתוב²

(2) בתהלים מזמור פ"ט – שממנו באים למזמור צדי"ק, השייך במיוחד לשנה זו, שנת הצדי"ק.

(* ס"ב בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 122.

א. ע"פ הידוע שכל הענינים דלעתיד לבוא תלויים במעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות, מובן, שבעבודת ההכנה להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקינו צ"ל מעין ההתחדשות ש"עתידיים להתחדש כמותה", בדוגמת החידוש דמולד הלבנה, שהו"ע התגלות העצם דישראל, עצם הנשמה שלמעלה גם מבחי' היחידה:

נוסף על המדובר כמ"פ שהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקינו באה עי"ז שכאו"א מישראל מגלה ניצוץ משיח שבו,

(1) תניא רפ"ז.

שלו (בכל רגע ורגע) הוא בהבאת ימות המשיח, כלומר, לא רק בשעה שחושב ומדבר ועושה פעולות להביא המשיח, אלא עצם חיותו ("חייך") הוא להביא לימות המשיח.

ויש להוסיף בדיוק הלשון "להביא לימות המשיח" – "להביא" דייקא, ולא בלשון הרגיל "לרבות", ו"לימות המשיח" לשון רבים – שכאשר החיות דכאו"א מישאל הוא בענין המשיח הנ"ל, ה"ז מביא (בדרך ממילא) למעמד ומצב דימות המשיח, שהעצם דישראל יה' בהתגלות בפועל ממש; ובזה גופא "לימות המשיח" לשון רבים, די"ל שרומז על שתי התקופות הכלליות שבימות המשיח⁶, ורומז גם על כל ריבוי העליות שיהיו בימות המשיח באופן של הליכה מחיל אל חיל עד אין קץ.

ובפרטיות יותר:

הענין די"כל ימי חייך להביא לימות המשיח" מתבטא בכך שתיכף כשניעור עצם הנשמה (שמתגלה עצם מציאותו ורק העצם) מרגיש **בנשימת** האויר ענינו של משיח⁷ – **אויר של משיח** ובלשון חז"ל⁸ "רוחו של מלך המשיח".

ויש לומר ש"אויר (רוח) של משיח" הוא למעלה גם מ"אוירו" של משיח¹⁰, כי **אור** של

(6) ראה לקו"ש חכ"ז ע' 198 ואילך. ועוד.

(7) וגם בעת השינה נושם האויר של משיח, אלא שאינו מרגיש זה, ולכן עיקר הענין די"למען תזכור. כל ימי חייך להביא לימות המשיח" מתחיל כשניעור משנתו (ועיי"ז נפעל גם בעת השינה).

(8) ב"ד פ"ב, ד. פ"ח, א.

(9) זח"ג לד, ב. נת' בלקוטי לוי"צ לזח"ג ע' ריט ואילך.

(10) כידוע ש"אויר" אותיות אור י', שהי"ד* הוא מקור ה"אור", וכפי שרואים במוחש שאור הנר הוא כשיש אויר סביב האור (ובלא אויר יכבה ולא יאיר כלל), היינו, שהאויר הוא מקור האור (כמבואר בדרושי תנוכה (תו"א) מקץ מב, ג. וראה גם ספר הערכים חב"ד (כרך ב) מע' אויר. וש"ל).

(* שרומז גם על היו"ד שבנפש האדם, יו"ד עקב, נקודת היהדות, בחי' היחידה, ועד לעצם הנפש שלמעלה גם מבחי' היחידה.

"מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתי" – "מצאתי" (גם) מלשון "מצוי", שמורה על עצם המציאות שהוא למעלה מתואר וגדר כו', למעלה גם מגדר של מציאות, ורק מפני שמוכרחים להשתמש בביטוי מסוים משתמשים בלשון "מצוי" (כנ"ל*), היינו ש"מצאתי דוד עבדי" קאי על העצם דנשמת משיח שלמעלה מתואר וגדר (למעלה גם מבחי' יחידה הכללית), שלכן נקרא בשם "מצוי" ("מצאתי"); **ולאח"ז** "בשמן קדשי משחתי", ש"שמן" מורה על בחי' היחידה הכללית שבנשמת משיח, שחודרת בכל עניינו, בדוגמת השמן שמפפפע בכל דבר³.

וענינו בעבודת כאו"א מישאל – שגם לפני שפועל בעצמו התגלות בחי' היחידה, ביטול והודאה והתמסרות להקב"ה [ועד שנמצא במעמד ומצב שאין לו להרהר בדברי תורה⁴, ובודאי לא בחי' היחידה שבתורה פנימיות התורה] – ישנה עצם מציאותו, **עצם הנשמה**, ו"ידיעה" זו (רק – שניעור משנתו) פועלת ומביאה לכל עניני העבודה בפועל ממש כפי שחודרים **בהתגלות** דעצם הנשמה, וזהו אמיתת הענין דביאת המשיח, שהעצם דישראל הוא בהתגלות בפועל ממש (כנ"ל*).

ב. ויש לומר שענין זה מרומז בלשון חז"ל "כל ימי חייך להביא לימות המשיח":

"כל ימי חייך" – פירושו בכל רגע ורגע שהאדם חי, הן ביום והן בלילה, הן ער והן ישן, שגם אז הוא חי ע"י נשימת האויר ("כל הנשמה תהלל י-ה", "על כל נשימה ונשימה שאדם נושם כו"⁵) שמוכרח להיות בכל רגע ורגע (משא"כ אכילה ושתיה), ו"כל ימי חייך להביא לימות המשיח" – פירושו שהחיות

(3) ראה חולין צז, רע"א. שו"ע יו"ד סק"ה ס"ה.

(4) ראה שו"ע אדה"ז אור"ח (מהדו"ת) ס"א ס"ו.

(5) תהלים בסופו. ב"ד פ"ד, ט. דב"ד פ"ב, לז.

(* ס"ה בהשיחה - סה"ש שתיב"ז ח"א ע' 126.

(** ס"ט בהשיחה - שם ע' 129.

טעמים פוליטיים אלו גרמו בסופו של דבר לריבוי קרבנות!

ב. מדוע מדברים על זה עכשיו? כיון שעכשיו הם רוצים לחזור שוב על אותו דבר – הם רוצים להחזיר שטחים, אף-על-פי שדעת אנשי-הצבא היא שאסור להחזיר שטחים, כי זה יכול לגרום לקרבנות, רחמנא-ליצלן, ואעפ"כ הם רוצים למסור שטחים!

וכל ההתמקחות היא רק – מה יקבלו תמורת זה: האם פתק אחד או כמה פתקים; חתימה אחת או כמה חתימות, או כמה דולרים.

ואחר-כך אומרים שזה 'הישג דתי', ושהם מדברים בשם "תורת משה", רחמנא-ליצלן. אחרים אומרים זאת בשם 'קארל מארקס' (ואפילו לשיטתו זה גם לא נכון, כי זה נוגע לפיקוח-נפש), ואלו אומרים זאת בשם "תורת משה"!!!

וכאמור, שהם רוצים לתת את חברון, ומדברים אפילו על ירושלים העתיקה והכותל המערבי – אלא שהם מחפשים עצות כיצד יוכלו לומר שזה "הישג צבאי"!

העצה היחידה שנשארה - שהגוי לא ירצה לקחת את השטחים

ג. עלינו ללמוד מהגרועים שבהם: כאשר היתה בארצות-הברית "פרשת וטרגיט" עם הנשיא [ניקסון שציתת ליריביו הפוליטיים במלון 'טרגיט' (המו"ל)], הורידו אותו מכסאו. הגם שזה לא דבר חדש, כך הי' עם הנשיאים שלפניו ולאחריו וזה טבע הענינים (לא צריך לדבר על זה, כיון ש"הוי מתפלל בשלומה של מלכות") – אף-על-פי-כן, אנו נמצאים כעת בכזו תקופה, שאם מגלים דבר כזה, אי-אפשר להשאר לשבת על הכסא;

אבל שם [=בארץ-ישראל] המצב בדיוק הפוך: אם מוצאים אצל מישהו דבר כזה – ישאירו אותו על הכסא, ואדרבא: אם רב יגיד היפך מצפוננו – יתנו לו משרה עבור זה; ואם הוא יגיד שצריך להיות גיור שלא כהלכה – הוא יקבל כסף למוסד שהוא עומד בראשו; אבל אם הוא יאמר שצריך גיור כהלכה – יעכבו את התקציבים למוסד שלו וכו'.

כיון שעליהם כבר אי-אפשר לפעול, בגלל שהם כבר החליטו למסור וכו' – אזי העצה היחידה שנשארה היא, שיתכן שהגוי לא ירצה לקחת את זה. ויהי רצון שאכן כך יהי', שהגוי לא ירצה לקחת את זה, כיון ש"לב מלכים ושרים ביד ה"'.
(תרגום פשטי משיחת ש"פ חיי-שרה, מבה"ח כסלו ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

במקום לפטר אותו משאירים אותו על הכסא!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. הם רוצים לחזור שוב על מה שעשו במלחמת ששת-הימים:

ידוע שבירושלים העתיקה נפלו יותר קרבנות מאשר בשאר החזיתות.

כששאלתי: היתכן?! הרי על-פי טבע צריך להיות הפוך? לא ענו לי דבר. אבל מכיון שאני עקשן, הצלחתי לברר (הם אינם יכולים לדעת אצל מי ביררתי, כי הם יודעים שיש לי קשרים עם כמה וכמה, ואני גם לא אספר את זה), שהסיבה היתה מכיון שכאשר ניתנה הפקודה לכבוש את שאר החזיתות, היתה פקודה לא לכבוש את ירושלים העתיקה!
וכך עמדו ימים מספר, ולמרות שירו עליהם וכו' לא נתנו רשות לכבוש. וכששאלו מדוע? הם ענו שמנהלים משא-ומתן פוליטי.

ואחר-כך, כשבכל זאת הסתערו ועברו דרך 'שער מנדלבאום' – היו מוכרחים לעצור, כי לא היו בידיהם שום תכניות כיצד לכבוש את המקום, וברגע האחרון בשעת המלחמה היה עליהם להביא מומחים ולהכין תוכניות במהירות ובחפזון כפי שעושים בזמן מלחמה וכו', ולכן נפלו שם קרבנות רבים!

– הסדר בכל צבא ומדינה הוא, שבזמני שלום מכינים תוכניות לכל צרה שלא תבוא, שאם תהי' פעם מלחמה, ידעו כיצד להכנס ולכבוש וכו'. ומאחר שעושים את התוכניות בזמן שלום ומנוחה, ועל-ידי גנרלים המומחים בטכסיסי מלחמה, ועושים זאת בישוב הדעת, במקום בטוח ומתוך מנוחת הגוף והנפש וכו' – הרי שאז התוכניות ערוכות כראוי וההוראות כיצד לכבוש את השטח מדוייקות ביותר – היכן יש גבעה או עמק, סלעים או נחלים וכו' – ולפי תוכניות אלו מנהלים לאחמ"כ את המלחמה.

והנה, בנוגע לכל הגבולות ניתנה הוראה לאנשי-הצבא להכין תוכניות וכו', חוץ מאשר בנוגע לירושלים העתיקה!

וכששאלתי כיצד יתכן שלהגיע לתעלת סואץ היתה תוכנית מדוייקת ולכבוש את ירושלים העתיקה [שהם הרי אומרים שהיא עיר הבירה (ולא צריך בכלל להגיע 'להסכמתם', כי היא הרי) – "קרית חנה דוד"] לא היתה להם תכנית?! – לא קבלתי מענה על שאלה זו, כי התשובה היא פשוטה ביותר עד שבכלל אין צורך לומר אותה: מעולם לא עלה על דעתם לכבוש את ירושלים העתיקה, ולכן לא ציוו לעשות תוכנית!

והביאור על כך: כיון שיהודים אלה נמצאים בגלות; אזי בשעה שכובשים את הגולן – יש להם עסק רק עם סוריה, אבל כאשר יכבשו את ירושלים העתיקה – יהי' להם עסק עם הוואטיקן ואח"כ עם עוד גוי וכו', לכן הם אף פעם לא חשבו לכבוש את ירושלים העתיקה.

משיח מורה על ההתגלות דמשיח ע"י פעולותיו (כמו "ילחם מלחמות ה'" עד ש"נצח"11, וכיו"ב), משא"כ אויר של משיח מורה על העצם (חיות) דמשיח, כלומר התגלות מציאותו (מציאות שקיימת גם לפני"ז למלכות12) בתור מלך המשיח, ולאחרי התגלות מציאותו (אויר שבאין ערוך מאורו של משיח), מתחילה ההתגלות לעיני כל ע"י פעולותיו אור של משיח).

ועפ"ז מובן שעיקר החידוש דביאת המשיח הוא בהתגלות מציאותו ("מצאתי דוד עבדי"), כי, כל פרטי הענינים שלאח"ז (התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו לגאול את ישראל, וכל הענינים דימות המשיח), באים כתוצאה והסתעפות מהתגלות מציאותו, וכלולים בה, כשם שמולד הלבנה כולל התגלות אורה באופן של הוספה מרגע לרגע עד למילוי ושלימות הלבנה.

ויומתק בדיוק הלשון "כל ימי חיך להביא לימות המשיח" – שהחיות ("חיך") כשנתגלתה מציאותו מביאה (בדרך ממילא) לימות המשיח, כיון שמציאותו (חיותו) כוללת כל פרטי הענינים דימות המשיח, שכולם כלולים בהתגלות עצם מציאותו (מולד הלבנה).

ג. ובנוגע לפועל – "המעשה הוא העיקר"13:

כיון שכבר הי' מולד הלבנה ("שהם עתידים להתחדש כמותה") בראש חודש כסלו "ראש חודש של גאולה", חודש השלישי (שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי) דשנת ה'תשנ"ב (הי' תהא שנת נפלאות בה, בכל מכל כל) – צריך כאו"א

(11) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(12) "מאותן הבאים מבני דוד ועדיין הי' להם ממשלה גם בגלות . . . כגון רבינו הקדוש" (חדא"ג מהרש"א לסנהדרין צח, ב).

(13) אבות פ"א מי"ז.

מישראל להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהדגשת הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח", עי"ז שכל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח (שזוהי עצם מציאותו של כאו"א מישראל, משיח שבו) שמביאה לימות המשיח.

וענין זה יכול וצריך להיות גם ברגע זה – ע"י התעוררות מחודשת בתוקף מחודש דעצם הנשמה (ע"ד ניעור משנתו) "להביא לימות המשיח", עי"ז שמוסיף עוד "מצוה אחת" כדי להכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות ולהביא לו ולהם תשועה והצלה14.

וכל זה – לאו דוקא בענינים נעלים הקשורים עם בחי' היחידה, כמו לימוד והפצת תורת החסידות, יחידה שבתורה, אלא גם (ובעיקר) בענינים פשוטים, כמו נתינת צרכי הגשמיים של יהודי, הקשורים עם עצם מציאותו (נשמה בגוף15), כולל ובמיוחד הצרכים הנוספים חודש כסלו, בימי חנוכה, ימי שמחה והלל"16, שמוסיפים בסעודות של שמחה17, כולל גם המנהג דנתינת מעות חנוכה (כפי שנהגו רבותינו נשיאינו18), ולפני"ז בסעודות והתוועדויות של שמחה דימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו.

ד. ויהי"ד והוא העיקר – שבתחלת חודש כסלו, חודש הגאולה, תבוא בפועל ובגילוי הגאולה האמיתית והשלימה, התחלת הגאולה ושלמותה, ע"י משיח צדקנו – יעמוד מלך מבית דוד כו", עד ש"יתקן את העולם לעבוד

(14) קידושין מ, רע"ב. רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(15) גוף גשמי שהתהוותו מ"מהותו ועצמותו . . . (ש)הוא לבדו בכוחו ויכולתו לברוא יש מאין" (תניא אגה"ק ס"כ), ובו דווקא היא בחירת העצמות (ראה תניא פמ"ט. סה"ש תורת שלום ע' 120 ואילך).

(16) רמב"ם הל' חנוכה פ"ג ה"ג.

(17) ראה לקו"ש ח"י ע' 142 ואילך. וש"נ.

(18) "היום יום" כ"ח כסלו. וראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' שנח.

השומע יצחק לי"23 ("יצחק")²⁴, ולא עוד אלא שפועל גם על אה"ע²⁵, הן הברור דלבן (בפרשת ויצא) והן הברור דעשו (בפרשת וישלח), "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה"²⁶, "בימי המשיח, שנאמר²⁷ ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"²⁸ – תיכף ומיד ממש. ■

(בתוספת וא"י*), "מוסיף על הראשונות", וע"ד מ"ש בהמשך הפרשה (כז, כח ובפרש"י) "יתן", "יתן ויחזור ויתן".

(23) וירא כא, ו.

(24) ולהעיר שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא "כי אתה אבינו" (ישעי' סג, טז. שבת פט, ב. וראה תו"א פרשתנו יז, ג. תו"ח שם ד, ד ואילך. ועוד).

(25) להעיר ש"תולדות יצחק" הם "יעקב ועשו האמורים בפרשה" (פרש"י ריש פרשתנו).

(26) וישלח לג, יד.

(27) עובד' בסופו.

(28) פרש"י וישלח שם.

(*) וזהעיר מהשייכות דאות וא"י להגאולה - חמשה ואר"ן ד"יעקב" (פרש"י בחוקותי כ, מב).

את ה' ביחד, שנאמר¹⁹ אז אהפוך אל עמים גו' לעבדו שכס אחד¹¹.

וכמרומו גם בסיום וחותם ההפטרה דשבוע שעבר ובהתחלת פרשת השבוע:

ההפטרה דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה "יחי אדוני המלך דוד לעולם"²⁰ – נצחיות מלכות דוד שנמשכה במלכות שלמה, ששלימותה ע"י המלך המשיח שהוא "מבית דוד ומזרע שלמה"²¹ – שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח.

ועי"ז ולאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו' – כמרומו בהתחלת פרשת השבוע: "ואלה תולדות יצחק" – שהלידה ("תולדות") דמלך המשיח (התגלות מציאותו) היא באופן גלוי לעין כל ("ואלה"²²), עד ש"כל

(19) צפני' ג, ט.

(20) מלכים-א, א. לא.

(21) סהמ"צ להרמב"ם מל"ת שס"ב. פיה"מ סנהדרין ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.

(22) ובפרטיות יותר: לא רק "אלה", אלא "ואלה"

מדור ה"דבר מלכות"

מוקדש לזכות

הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתי"ה רות בת שרה שיחיו

וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו

וילדיהם: עדן שרה ושוהם מרדכי שיחיו

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי

ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי

ולזכות צבי בן חי' רחל שי'

לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו

וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבוקבסקי

מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחיו שגלוב

רוקדים עם מלכא משיחא ועצמו"ה בקודש הקדשים

לפי כל הסימנים שבגמ' ובברייתא, וכמדובר כמ"פ – נמצאים אנו באמצע אחרית הימים, וחסר רק ה"מכה בפטיש", ע"י הקב"ה ומלכא משיחא – על כל עניני הגלות בפועל, ומיד מתגלה לעיני בשר, "וראו כל בשר יחדיו", ש"והיתה לה' המלוכה".

"קהל גדול ישו בו הנה" בריקוד – בגוף הגשמי, שהרי העיקר הוא בגשמיות – לארץ הקודש, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה", ושם גופא – לירושלים עיר הקודש "עיר שחברה לה יחדיו", ושם גופא – בהר-הקודש, ובבית המקדש "מקדש אדני-כוננו ידיך", ושם גופא – בקודש הקדשים, יחד עם ארון הקודש ולוחות הברית כמדובר כמ"פ בהתוועדויות כיו"ב.

ועוד והוא העיקר – שרוקדים מיד יחד עם מלכא משיחא ועצמות ומהות בקודש הקדשים ובביהמ"ק השלישי, ובהר הקודש ובירושלים עיה"ק, ובארץ הקודש ש"תתפשט לכל הארצות".

(משיחת ר"ח כסלו ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

משיח צדקנו לא ממתין לאליהו הנביא

ועוד והוא העיקר – שתיכף ומיד זוכים לבואו של השליח האמיתי, "הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא", שמבשר על ביאת משיח צדקנו, ויתירה מזה, שמשיח צדקנו לא ממתין לביאת אליהו הנביא, אלא בא ביחד עמו, וכאו"א מאתנו, בתוככי כלל ישראל, נעשה שליח להודיע לעצמו, לבני ביתו, ולכל הסביבה כולה, ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא", "מראה באצבעו ואומר זה".

(משיחת ש"פ תולדות ה'תנש"א - בלתי מוגה)

יחוגו את ימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו וימי החנוכה ביחד עם משיח

[. . .] ויה"ר שפעולות אלו ימהרו ויזרזו עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כלומר, נוסף לכך שיודעים בבירור שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה (וכהמשל הידוע דנסס על גבי ענק, אשר, עם היותו ננס בלבד, הרי, כשעומד על גבי הענק מטיב לראות למרחוק יותר) – ה"ז צריך להיות בפועל ממש באופן של זריזות, תיכף ומיד ממש.

ומכיון שהגאולה תהי' תיכף ומיד ממש – יחוגו את ימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו וימי החנוכה ביחד עם משיח צדקנו, וביחד עם חנוכת בית המקדש השלישי, במהרה בימינו ממש, ו"לא עיכבן כהרף עין".

(משיחת ש"פ תולדות ג' כסלו ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

הגיע הזמן להתעורר! אין זמן לאסיפות, משיח ממתין לעבודתינו!

כאשר מעוררים שיש לעסוק בענין מסויים, נעשה סדר שלכל לראש צריכים לארגן אסיפה, ובאסיפה זו יחליטו שצריכים לארגן עוד אסיפה וכו'... – אין זמן לאסיפות, "משיח צדקנו שטייט הינטערן וואנט"..." הנה זה עומד אחר כתלנו"¹, ובמילא, צריכים להשלים את העבודה דהפצת המעיינות חוצה בפועל ממש, "כל יומא ויומא עביד עבדתי"², ובמקום זה – עושים "אסיפות"...

[. .] כיצד יכולים לשבת בשלום – כאשר יודעים שישנו פס"ד ברמב"ם³ שהעולם כולו שקול, וע"י "מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה!"... כלומר, לא זו בלבד שביכלתו לפעול איזה תיקון בעולם, אלא ביכלתו לגרום "תשועה והצלה" לכל העולם! וכיצד יכולים "להתנפח" ולהמתין ל"כיבודים" – כאשר יודעים שמדובר אודות יהודי שנמצא במצב של פיקוח-נפש, שאז צריך אפילו "כהן-גדול" להפסיק באמצע עבודת יום הקדוש בקודש הקדשים, ולצאת לפנות גל של אבנים, אפילו על הספק וספק ספיקא⁴ – שמא יוכל להציל יהודי שנמצא שם!!

יעשה כאו"א חשבון צדק בנפשו: כמה "נרות להאיר" הדלקת בערב שבת זה, וכמה "נרות להאיר" הדלקת ביום שלפנ"ז?!

הגיע הזמן להתעורר מהאדישות והתרדמה – כלשון הרמב"ם³: "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם", ולזרוק את עצמו ("אריינווארפן זיך") מתוך מסירה ונתינה בעבודה דהפצת המעיינות חוצה.
(משיחת ש"פ תולדות, מבה"ז וער"ז כסלו ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(1) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה

והקדושה" סיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ
ח"ה ע' שסז. ועוד.

טוש"ע וואדה"ז או"ח שכ"ט ס"ג.

(2) זח"ג צד, רע"ב.

סימן נוסף שתיכף ומיד בא משיח צדקנו

[. .] ההדגשה דבירור העולם בתקופתנו זו כהכנה לימות המשיח, היא רק באופן ד"אמורים בפרשה", בתורה, אלא גם) באופן הנראה בגלוי במצב העולם כולו¹ בימינו אלה. ובהקדמה:

ישנם התמהים על המדובר בתקופה האחרונה שעומדים אנו בסוף זמן הגלות, עקבתא דמשיחא, ושואלים: היכן רואים זאת? הרי עולם כמנהגו מידי שנה בשנה כרגיל נוהג? – ולפלא הכי גדול שאינם מתבוננים בהמאורעות שמתרחשים בעולם, מאורעות הגלויים ומפורסמים!

בתקופה האחרונה (החל משנים הכי אחרונות, ומוסיף והולך מזמן לזמן) מתרחשים ברחבי העולם מהפיכות קיצוניות, מן הקצה אל הקצה, ובחסדי ה' מתרחשים מהפיכות אלה בשקט, כלומר, ללא מלחמות ושפיכות-דמים, רחמנא ליצלן, עד כדי כך, שחיי היום-יום (בעניני המסחר וכיו"ב) ממשיכים להתנהל ע"ד הרגיל, כאילו עולם כמנהגו נוהג, למרות שמתרחשת מהפיכה קיצונית בהנהגת המדינה כולה, אלא שהיא מהפיכה פנימית, בדרכי פוליטיקא מדינית:

לכל לראש ומתחיל ממדינת רוסיא (המדינה שממנה בא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו יחד עם תלמידיו ושלוחיו), אשר, לאחר תקופה של שבעים שנות משטר תקיף ואימתני שהפיל חיתתו על כל תושבי המדינה, עד שאפילו עבור התבטאות של ביקורת על המשטר היו עונשים להשלח לארץ גזירה (סיביר וכיו"ב) – נעשה לפתע, בפרק זמן קצר ביותר, שינוי קיצוני (ע"י העומדים בראש הנהגת המדינה) במשטר המדינה, ומתפשט גם בשאר מדינות דוגמתן.

ועד"ז במדינת סין – שבתקופה האחרונה מתרחשת מהפיכה בהנהגת המדינה בפנים וגם בנוגע לקשר ויחס עם שאר מדינות העולם, וכיו"ב, וכן במדינת הודו – שבפרק זמן קצר יחסית הוחלפו ראשי השלטון ששלט במשך תקופה ארוכה, ועד"ז מהפיכות קיצוניות בעוד כמה מדינות ברחבי העולם, ועד ל"איי הים", אשר, אין צורך לפרט ולהאריך, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים.

והמדובר אודות מהפיכות במדינות כאלו שיש בהם ריבוי עצום של בני-אדם, כלומר, מהפיכות בממשלות ומשטרים שמנהיגים בליוני אנשים בכל רחבי העולם, ועד לרוב האנשים שבכל העולם!

(1) ע"ז שנשתלשלה מהתורה – "אסתכל באורייתא וברא עלמא" (זח"ב קסא, רע"ב). ולהעיר גם מהמשך
המאמר – "בר נש אשתדל באורייתא ומקיים עלמא",
שנעשה ע"י עבודתם של ישראל, כדלקמן בפנים.

וה"נס" שבדבר – ולפלא הכי גדול שלא שמים לב לכל זה, "אין בעל הנס מכיר בנסו"² – **שמהפכות קיצוניות**, שיש להם השפעה ישירה על רוב העולם, מתרחשות **בשקט ובמנוחה**, דבר שאין לו אחר ורע בתולדות האנושיות כולה:

מהפיכות במשטר ושלטון של מדינות היו מלווים תמיד במלחמות עקובות דם שהתנהלו במשך תקופה ארוכה, שיבשו את מהלך החיים, הביאו הרס וחורבן ר"ל. ואין צורך להרחיק לכת ולחפש בדברי ימי העולם בדורות שלפנ"ז, כיון שראינו בדורנו זה את החורבן הנורא במלחמת העולם השני, לא תקום פעמיים צרה.

ואילו בימינו אלה, מתרחשים מהפכות קיצוניות **גדולות יותר**, ברוב העולם, **ובחסדי ה'**, ה"ז ללא מלחמות ללא שפיכות דמים, ח"ו, אלא מתוך **שקט ומנוחה**.

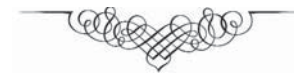
ויש להוסיף, שמהפכות בעולם בימינו אלה רואים (לא רק ביחס להנהגת בני-אדם, אלא) גם ביחס לשאר הנבראים שבעולם, חי צומח ודומם – **רעידות אדמה** שאירעו בתקופה האחרונה, בפרק זמן קצר, ונמשכות גם עתה במקומות שונים בעולם (גם במדינה זו), **ובחסדי ה'**, הקרבנות היו במספר קטן, ובפרט ביחס למקרים דומים שאירעו בתקופות שלפנ"ז.

וביאור השייכות דכהנ"ל לבנ"י – (דלכאורה, מאורעות שמתרחשים במהלכי הפוליטיקה ברחבי העולם (ללא קשר ישיר לבנ"י)³ אינם מענינם של בנ"י, שתפקידם לעסוק בלימוד התורה וקיום המצוות) – בכמה פרטים:

א) הכרת גדלות הא-ל ונתינת שבח והודי' על גודל חסדיו – שכן, נוסף לגדלות הא-ל שנראית בהנהגת הטבע, כמ"ש "השמים מספרים כבוד א-ל ג"ג"⁴, "כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת"⁵, מודגשת יותר גדלות הא-ל בהנהגה **נסית**, כבנדוד"ד, שמהפיכות קיצוניות ברחבי העולם מתרחשות בשקט ומנוחה, נס גדול שאינו אלא בכחו של הקב"ה ה"כל יכול!" ועל כך יש להודות להקב"ה על גודל החסד שבדבר, במכ"ש וק"ו מנתינת שבח והודי' על הנהגת הטבע מידי יום ביומו⁶.

ב) הוספה באמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא" – שכן, מהפכות בעולם הם מהסימנים שהובאו במדרשי חז"ל על התקופה דעקבתא דמשיחא⁷, וכשרואים מהפכות גדולות בימינו אלה, ה"ז סימן נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים דעקבתא דמשיחא, ותיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ תולדות, ד' כסלו ה'תש"נ - מוגה)

(2) נדה לא, א.

(3) מלבד העובדה שבכמה מדינות נעשה קל יותר לקיים תומ"צ.

(4) תהלים יט, ב.

(5) שם ח, ד.

(6) ופשוט, שההתעסקות בלימוד התורה וקיום המצוות אינה גורעת כלל בהתבוננות בגדלות הא-ל

ונתינת שבח והודי' על גודל חסדיו.

(7) ולדוגמא: "אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח" (ב"ר פמ"ב, ד). "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה כו" (פסיקתא רבתי פיסקא קומי אורי). והרי תוכן ד"מלכיות מתגרות" הוא **מהפכות בעולם**, אלא, שבחסידי ה' ה"התגרות" היא מתוך שקט ומנוחה.

שייכות פרשת תולדות להגאולה

יום השבת בכלל שייך לגאולה – "שבת ומנוחה לחיי העולמים"¹, ועד"ז פ' תולדות – התחלת הפרשה היא "אלה תולדות יצחק", לשון גילוי כמו "מראה באצבעו ואומר זה"² וכפירוש רש"י – "הקב"ה צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם והעידו הכל אברהם הוליד את יצחק" (וכמבואר במאחז"ל³ שהדמיון בין אברהם ויצחק ה' כל כך גלוי ("אלה") עד שהיו צריכים סימן להבדיל ביניהם), ועד"ז בהמשך הפרשה (ה"תולדות" והפרטים שבגילוי ד"אלה") "זיתן לך", "יתן ויחזור ויתן" – שגם זה מורה על המשכה וגילוי נעלים ביותר (כבר מתחילתם) (כמובן מזה שההתחלה היא בהוספה ד"ויתן", כנ"ל), ובפרט שבפסוק זה מתחיל חלק מיוחד בפרשה בקריאת התורה וכו') כמדובר בזה כמ"פ בארוכה ומבואר בפרטיות הן בדרושי חסידות והן בספרי נגלה השייכים לפסוק זה.

ויהי רצון שכן יהי' בפועל ממש, שכן, כשם שנס אמיתי הוא דוקא כאשר איננו נשאר בעולם אלא נראה ונרגש בגלוי, עד"ז בנוגע לגאולה שצריכה לבוא בפועל **ממש**, באופן גלוי וניכר עד כדי כך שאפשר להכיר בו בחוש המישוש.

וכסיפור נשיא דורנו⁴ אודות הרביים שלפניו (ולהעיר על הפלא אשר, אע"פ שלא הי' נוהג לספר הכל אודותם, הנה דוקא סיפור זה סיפר וגילה וציוה לפרסם כו') שפעם באו לתבוע מאת אדמו"ר הזקן, ולנוסח אחר מאת אדמו"ר הצמח צדק, שכבר כלו כל הקיצין ועדיין לא באה הגאולה וענה שכיון שהפצת המעינות חוצה והחסידות של הרביים היא כבר באופן כזה שהמעינות הם בגלוי, ההפצה היא בגלוי והגיעה עד לחוצה בגלוי – הרי כבר ישנו ענין של גאולה, אבל השיבו על זה שצריכים את הגאולה האמיתית והשלימה **בפועל**.

כלומר, שהעיקר הוא גאולה כפשוטה דוקא ואי אפשר להחליף זאת אפילו ע"י ענין נעלה כל כך כהפצת המעינות חוצה, ולא די אפילו בהפצת המעינות כפי שנתפשטה בימי אדמו"ר הזקן ביחס להפצה בימי הבעש"ט והמגיד – הנהגה שהתחילה בעיקר ב"ט כסלו⁵ (והרי עומדים בר"ח כסלו שכולל כל עניני החודש ועאכו"כ יום עיקרי כל כך שהוא עצמו נעשה "ראש השנה" על כל השנה כולה ועאכו"כ ביחס ליום ר"ח) ואעפ"כ מוכרחים גאולה בפועל דוקא, כנ"ל.

(משיחת ליל אדר"ח כסלו ה'תש"נ - בלתי מוגה)

(1) תמיד בסופה.

(4) ראה לקו"ש ח"ו ע' 80 הערה 70. ח"ח ס"ע 490 ואילך. ועוד.

(2) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח

(5) סה"ש תו"ש ס"ע 112 ואילך.

(3) ב"מ פז, א.

לזכות **לאה** בת **שרה** תחי

ולזכות **דניאל** בן **שרה** שי

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש